

Til nr. 6

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 25 kan føres tilbage til udlændingeloven af 1983.

Det fremgår af forarbejderne til den tilsvarende bestemmelse i udlændingeloven af 1983 (betænkning nr. 968/1982, side 164-165), at hensynet til statens sikkerhed især omfatter de interesser, der værnes af straffelovens kapitel 12 (forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) og kapitel 13 (forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder), men at formuleringen ikke udelukker, at også andre interesser af stor samfundsmæssig betydning kan tages i betragtning. Det fremgår endvidere af forarbejderne, at det i folkeretten, herunder menneskerettighedskonventionerne, er almindeligt anerkendt, at hensynet til statens sikkerhed kan begrunde udvisning af en udlænding, og at en sådan regel må anses som en nødvendig bestanddel af landenes beredskabsforanstaltninger bl.a. til imødegåelse af international terroristvirksomhed.

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 25 er i praksis givet et meget snævert anvendelsesområde.

Den foreslåede bestemmelse i § 25, nr. 1, giver hjemmel til at udvise en udlænding, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed.

Politiets Efterretningstjeneste vil i overensstemmelse med sine arbejdsopgaver naturligt være beskæftiget med at efterforske sager også vedrørende udlændinge. Der vil kunne være tale om, at der i forbindelse med efterforskningen træffes forskellige præventive foranstaltninger, at der indhentes retskendelser eller gennemføres forskellige former for overvågning. Grundlaget for Politiets Efterretningstjenestes aktiviteter i forbindelse med en sådan efterforskning vil i sagens natur være en vurdering fra efterretningstjenestens side af, at der er rimelig grund til at undersøge, om den pågældende udlænding udgør eller vil kunne komme til at udgøre en fare for statens sikkerhed.

Det er klart, at ikke alle udlændinge, som Politiets Efterretningstjeneste måtte have indledt en efterforskning imod, vil falde inden for rammerne af den foreslåede bestemmelse i § 25, nr. 1, om, at udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed. Der skal således konkret være tale om en mere kvalificeret fare, for at dette må anses for at være tilfældet.

Begrebet statens sikkerhed skal fortsat forstås i overensstemmelse med det i betænkning nr. 968/1982 anførte.

Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om udvisning efter den foreslåede bestemmelse med klageadgang til ministeren for flygtninge, indvandrere og in-

tegration, jf. udlændingelovens § 46. Afgørelsen træffes på baggrund af den vurdering, der tilvejebringes efter den foreslåede bestemmelse i § 45 b, jf. lovfor-slaget § 1, nr. 18.

Den foreslåede bestemmelse i § 25, nr. 2, giver hjemmel til at udvise en udlænding, hvis udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

Der er i udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 3, hjemmel til at udvise en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, hvis hensynet til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet. Bestemmelsen finder alene anvendelse over for udlændinge, der har opholdt sig her i landet i kort tid. I praksis anvendes bestemmelsen bl.a. til at udvise udlændinge, der er internationalt kendt, og som frygtes at ville være til ulempe eller forstyrre andre på grund af deres aktiviteter, f.eks. i forbindelse med en større demonstration.

Udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 3, giver ikke hjemmel til at udvise en udlænding, som må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed – uden dog at kunne anses for en fare for statens sikkerhed – hvis udlændingen har opholdt sig lovligt her i landet i mere end 6 måneder.

Den foreslåede bestemmelse i § 25, nr. 2, giver hjemmel hertil.

Den foreslåede bestemmelse i § 25, nr. 2, der gælder alle udlændinge uanset opholdsgrundlag, og uanset hvor længe de har opholdt sig her i landet, forudsættes f.eks. anvendt i tilfælde, hvor en udlænding ved sin planlægning af, tilskyndelse til eller aktive deltagelse i en voldelig demonstration må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed, uden at der herved dog er fare for statens sikkerhed.

Bestemmelsen vil endvidere kunne anvendes over for en udlænding, der må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige sundhed eller sikkerhed, f.eks. ved at tilskynde til anvendelsen af biologiske, kemiske eller nukleare våben eller kampstoffer.

Også tilfælde, hvor der først og fremmest er tale om trusler mod et andet lands offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, vil kunne være omfattet af bestemmelsen, hvis truslen mere indirekte indebærer en trussel mod den danske offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

Afgørelser om udvisning efter udlændingelovens § 25 træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til ministeren for flygtninge, indvandrere og in-